

Το φυτίλι της Ελλάδος

Εδώ και 12 χρόνια ο Λαός μας βιώνει μία πρωτόγνωρη εις την σύγχρονη ιστορία εξαθλίωση. Εξαιτίας μίας οικονομικής κρίσης και ως επακόλουθο αυτής την χρεοκοπία της χώρας μας. Το ξέσπασμα μίας οικονομικής κρίσης με παγκόσμιες ή περιφερειακές διαστάσεις όπως π.χ. το ευρωπαϊκό πεδίο, έχει όμως διαφορούμενες αιτίες και συνέπειες. Όμως εις την Παγκόσμια Οικονομία μία περιορισμένη και ελεγχόμενη οικονομική κρίση θεωρείται ως ένα απλό συμβάν π.χ. στραβοπάτημα μίας μερίδας των επενδυτών οι οποίοι διακινούν σε ετήσια βάση δεκάδες τρισεκατομμύρια δολάρια. Η τεράστια αυτή διακίνηση κερδοσκοπικών κεφαλαίων συνδέεται με την ασφάλιση του ρίσκου αυτών για τον περιορισμό απωλειών. Μία απλή διαδικασία και ένα ρίσκο το οποίο αντιμετωπίζει και ο καθείς από εμάς και εις την καθημερινότητα.

Όμως αξιοπερίεργο είναι, ότι εις την συγκεκριμένη περίπτωση της χρεοκοπίας της χώρας μας, από την έναρξη της κρίσης εδόθησαν τεράστιες πολιτικές και οικονομικές διαστάσεις. Οι οποίες προέρχονται από διεθνείς κύκλους και ενδογενείς παράγοντες οι οποίοι εξυπηρετούν διάφορα συμφέροντα εξωτερικών κυρίως παραγόντων. Από ότι είναι γνωστόν, σε άλλες χώρες οι οποίες βίωσαν ανάλογες κρίσεις, το όλο πρόβλημα αντιμετωπίστηκε επιστημονικά, με ρεαλισμό και σύμπνοια, από τις κοινωνίες και τους πολιτικούς. Για πρώτη φορά εις την χώρα μας συμβαίνει όμως κάτι το αντίθετο και διαφορετικό. Η χρησιμοποίηση μίας ασύμμετρης και καταστροφικής προπαγάνδας με πληροφορίες παροδηγητικές ή ψευδείς οι οποίες υποστηρίζουν πολιτικές σκοπιμότητες ή προστατεύουν συμφέροντα αυτών που κατέχουν την Εξουσία ή εκείνων που επιδιώκουν αυτή. Αυτό όμως που ξεχωρίζει την προπαγάνδα από άλλες μορφές συνηγορίας είναι ότι ο προπαγανδιστής είναι πρόθυμος να αλλάξει την άποψη του κοινού μέσω σύγχυσης και εξαπάτησης και όχι μέσω πειθούς και κατανόησης.

Ως εκ τούτου η χώρα μας εδώ και 12 χρόνια δεν είναι μόνον θύμα οικονομικής εκτροπής, λόγω ευθύνης του πολιτικού συστήματος εξουσίας, και παράλληλα του στραβοπατήματος των διεθνών επενδυτών, αλλά και θύμα της επικίνδυνης προπαγάνδας-τρομοκρατίας των Μνημονιακών και Αντιμνημονιακών που ασκείται με αμείωτο βαθμό εις βάρος της Ελληνικής Κοινωνίας, η οποία βιώνει καθημερινώς τον κίνδυνο της ολοκληρωτικής εξαθλίωσης και φτωχοποίησης.

Όμως τι κρύβεται πράγματι πίσω από αυτήν την βία της προπαγάνδας-τρομοκρατίας που ασκείται εις βάρος του Λαού μας;

Η Παγκόσμια Ιστορία μας έχει διδάξει, ότι ο ανταγωνισμός των οικονομικών συμφερόντων ορισμένων χωρών έχει ως συνέπεια τις πολεμικές συγκρούσεις, με ότι αυτό συνεπάγεται. Μετά τον 2^ο Παγκόσμιο Πόλεμο παρατηρείται η διαμόρφωση μίας νέας φιλοσοφίας η οποία περιορίζει τις πολεμικές συγκρούσεις, τώρα με τον έλεγχο ή υποταγή μίας άλλης χώρας μέσω του Χρηματοπιστωτικού Συστήματος. Η όλη πορεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε.), μετά την ενοποίηση της Γερμανίας το 1990, έχει τώρα όλα αυτά τα χαρακτηριστικά της νέας αυτής φιλοσοφίας. Η οποία είναι προϊόν της πρωταγωνίστριας εις την Ευρώπη Γερμανίας. **Όμως για να γίνει πιο κατανοητή η όλη μεταστροφή η οποία παρατηρείται εδώ και 31 χρόνια εις την Ευρωπαϊκή Ήπειρο, η οποία και θέτει σε κίνδυνο τις ευρωπαϊκές Αρχές, Αξίες και Παραδόσεις των Λαών, οφείλουμε να ανατρέξουμε και πάλιν εις την Ιστορία.**

Ως γνωστόν, πρωταγωνιστικό ρόλο εις την διερεύνηση των Ηπειρών του Πλανήτη και τον Αποικισμό των, και ως συνέπεια αυτού την ενδυνάμωση της παγκόσμιας οικονομίας, έπαιξαν οι χώρες Ισπανία, Πορτογαλία, Μ.Βρετανία, Ολλανδία, Γαλλία, Ιταλία και Βέλγιο κ.α.. Η Γερμανία, αν και διέθετε δυναμισμό σε όλους τους τομείς του πνεύματος και της τεχνολογίας, για διάφορους λόγους έμεινε εκτός αυτής της μεγαλειώδους προσπάθειας. **Όμως δεν συγχώρησε ποτέ τον εαυτό της για αυτή την αποχή της, η οποία έκτοτε την συνοδεύει εφιαλτικά ως «σύνδρομο της χαμένης ευκαιρίας».** Παράλληλα και η μεγαλειώδης Επανάσταση του 1789 η οποία ανέδειξε την Γαλλία ως χώρα και μητέρα του Διαφωτισμού.

Προς αντιμετώπιση αυτού του συνδρόμου στράφηκε κατά πρώτον εναντίον της Γαλλίας με τον Γερμανο-Γαλλικό πόλεμο του 1870/71, με την ταπείνωση της Γαλλίας. Η νίκη αυτή της έδωσε φτερά για να προκαλέσει αργότερα εντός μόλις 20 χρόνων 2 συνεχόμενους Παγκοσμίους Πολέμους, η προετοιμασία του 2^{ου} Παγκοσμίου Πολέμου του οποίου, για την επίτευξη του μεγάλου οράματος της Χιλιετούς Αυτοκρατορίας (**Tausendjähriges Reich**), διήρκεσε μόλις 6 χρόνια (1933-1939). **Όμως δυστυχώς για τους Λαούς οι οποίοι υπέστησαν τα πάνδεινα, η έναρξη του Ψυχρού Πολέμου ενόησε και πάλιν την ηττηθείσα Γερμανία, η οποία απαλλάχθηκε άνευ όμως ουδεμίας Ειδικής Συμφωνίας από την καταβολή πολεμικών αποζημιώσεων, αλλά ως όφειλε και απο την υποχρέωση της ριζικής «Αποναζικοποίησης» της.**

Η Συμφωνία των 2+4 για την Ενοποίηση της Γερμανίας υπογράφηκε την 12.09.1990 εις την Μόσχα μεταξύ μόνο των 2 (Δυτική και Ανατολική Γερμανία) και των 4 (ΗΠΑ, Σοβιετική Ένωση, Γαλλία, Μ.Βρετανία). Εις την οποία Συμφωνία όμως, δεν προσεκλήθησαν, αλλά ούτε καν συνυπέγραψαν και οι άλλες χώρες της Ευρώπης π.χ. και η Ελλάδα. Που αυτό σημαίνει ότι συνεχίζεται να υφίστανται: α) η διαρκής απειλή της Γερμανίας κατά της Ευρώπης, και β) η υποχρέωση απο νομικής πλευράς, της εν τω μεταξύ τώρα Ενωμένης Γερμανίας, εις την καταβολή των πολεμικών αποζημιώσεων απέναντι των χωρών, όπως π.χ. και η Ελλάδα.

Όμως η Συμφωνία των 2+4 έδωσε και το έναυσμα εις το Βερολίνο για την ολοκληρωτική τώρα αλλαγή της πολιτικής της απέναντι της Ευρώπης και την ενορχήστρωση ενός νέου μεγαλεπήβολου Σχεδίου για την κυριαρχία της Γερμανίας εντός της Ε.Ε.

Παραβίασε το Σύμφωνο Σταθερότητας εντός της Ε.Ε. Από τις αρχές της δεκαετίας του 1990 έως σήμερα το Βερολίνο επέβαλε εντός της Γερμανίας την απαγόρευση αυξήσεων σε μισθούς, αμοιβές και συντάξεις και σχεδόν το μηδενισμό των τόκων εις τις τραπεζικές καταθέσεις, αλλά και την σταθερότητα των τιμών. Αυτό είχε ως συνέπεια τον χαμηλότοκο δανεισμό του Γερμανικού Τραπεζικού Συστήματος προς τις Τράπεζες των Ε.Ε.-Εταίρων οι οποίες διέθεταν τα τεράστια κεφάλαια για την αγορά καταναλωτικών προϊόντων, τα οποία εις την κυριολεξία προέρχονται από την Γερμανία. Αυτό είχε ως συνέπεια την αλματώδη αύξηση της παραγωγικότητας της Γερμανίας, η οποία εξάγει τώρα πλέον του 65% της παραγωγής της εις τις χώρες της Ε.Ε., με την συσσώρευση τεραστίων πλεονασμάτων, πλέον των 25 δις Ευρώ τον μήνα. **Παράλληλα οι δανειζόμενες χώρες της Ε.Ε., κυρίως του Νότου, όχι μόνον απώλεσαν την παραγωγικότητά τους, αλλά και χρεοκόπησαν.**

Η τότε όμως εμμονή του Προέδρου Μιτεράν της Γαλλίας για την καθιέρωση του Ευρώ ως Νόμισμα της Ε.Ε., για την «εξουδετέρωση του Μάρκου», του βαρύτατου όπλου της Γερμανίας, και ως «αντάλλαγμα» την αποδοχή της Φρανκφούρτης ως Έδρα της ΕΚΤ, απέβη ως ο Δούρειος Ίππος της Γερμανίας. Διότι η ΕΚΤ ελέγχεται εις την κυριολεξία από το πνεύμα και φιλοσοφία της αυστηρότατης Νομισματικής Πολιτικής και Δημοσιονομικής Πειθαρχίας, αλλά και της αυστηρής Λιτότητας της Γερμανίας. **Εκ του λόγου αυτού το Ευρώ κατέστη το πυρηνικό όπλο της Γερμανίας με το οποίο ελέγχει την Ε.Ε. Αυτή η φιλοσοφία της αυστηρής λιτότητας και το νέο πυρηνικό όπλο Ευρώ της Γερμανίας στραγγαλίζει τώρα τις υπερχρεωμένες χώρες της Ε.Ε. οι οποίες δέχονται τις εξοντωτικές πιέσεις και την θανατηφόρα λιτότητα της Γερμανίας, η οποία παίζει και τον ρόλο του «Εξολοθρευτή» για τις Χρηματαγορές. Το Βερολίνο, απο το 1870/71, με την πολιτική του, ντροπιάζει όμως την Γερμανία και προσβάλλει την Ευρώπη και την Ανθρωπότητα!**

Όμως την Πατρίδα μας δεν πρέπει να την φοβίζουν οι πιέσεις και οι απειλές του Βερολίνου. Είναι πλέον διεθνώς αποδεκτό, ότι το χρέος των 387.3 δις Ευρώ (πλέον 230% του ΑΕΠ) με ανεξέλεγκτη αυξητική τάση, βάζει τώρα πλώρη για τα 400 δισεκατομμύρια, δεν είναι βιώσιμο ούτε σε 10 γενεές. Οι Δανειστές, όμως, οι οποίοι διακινούν 50 τρισεκατομμύρια δολάρια ετησίως, δεν θα είχαν ουδεμία αντίρρηση εάν η Ελληνική Κυβέρνηση με δική της και μόνον πρωτοβουλία πρότεινε την διαγραφή του χρέους, το οποίο αποτελεί μόλις το 0.10% των διεθνώς διακινούμενων κερδοσκοπικών κεφαλαίων. Διότι η απώλεια για τους διακινητές των κερδοσκοπικών κεφαλαίων θα είναι σχεδόν μηδενική.

Γνωστόν είναι επίσης ότι η Γερμανία, λόγω της φιλοσοφίας της και των αυστηρών Αρχών και Πειθαρχίας, όταν θέλει κτυπάει χωρίς προειδοποίηση. Δεν απειλεί ποτέ. Οι απειλές όμως του Βερολίνου απέναντι της Ελλάδος, οι οποίες θυμίζουν την ρήση «σκύλο που γανγίζει μη τον φοβάσαι», υποκρύπτουν τον μεγάλο φόβο της Γερμανίας. Ότι το φυτίλι της Ελλάδος θα οδηγήσει σε μία ηφαιστειακή έκρηξη εις την Ε.Ε., εις την οποία τώρα τελευταία βράζει το καζάνι κατά της Γερμανίας, με την κατάρρευση των υποχθόνιων σχεδίων της για τον απόλυτο έλεγχο και αιώνια κυριαρχία της εις την Ευρώπη.

Έλληνας όμως δεν γεννιέσαι. Έλληνας γίνεσαι με τις πράξεις, τις θυσίες και την πίστη σου εις την Πατρίδα! Τι να τους κάνει όμως τους Έλληνες. Φιλοπάτριδες με μεγάλα οράματα χρειάζεται η Πατρίδα μας!

Γεώργιος Εμ. Δημητράκης

Υποσημείωση: Ο αρθρογράφος κρητικής (Μαριού/ Ν. Ρεθύμνης) και θρακικής καταγωγής γεννήθηκε και διαμένει εις την Ξάνθη/Θράκη, τον Προμαχώνα της Ελλάδος. Σπούδασε Πολιτικές-Οικονομικές Επιστήμες και Κοινωνιολογία εις την Βόννη και Ιστορία και Πολιτιστική κληρονομιά εις την Αθήνα. Διετέλεσε επί 30-ετίας Διπλωματούχος Ξεναγός για όλη την Ελληνική Επικράτεια.

